

רע"פ 5079/14 - סאמי ערביאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5079/14

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: סאמי ערביאן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, מיום 13.7.2014, בע"ח 1827-07-14, שניתן על-ידי כב' השופט י' ליפשיץ

בשם המבקש: עו"ד אליאס טוקאן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט י' ליפשיץ), בע"ח 1827-07-14, מיום 13.7.2014, בגדרו התקבל ערעורה של המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום בעכו (כב' השופט ז' סאלח), בצ"מ 48385-06-14, מיום 30.6.2014.

בד בבד עם הגשת בקשת רשות הערעור, הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי.

2. ביום 24.6.2014, ניתן צו סגירה נגד המכולת "ערביאן דראג סטאר" (להלן: המכולת), שנמצאת בשפרעם

עמוד 1

בבעלותו של המבקש. מצו הסגירה עולה, כי ביום 21.6.2014, נמכרו במכולת שתי משקאות משכרים לקטינים, בניגוד לחוק.

לאור האמור, ומכוח הסמכות הנתונה לו בסעיף 23(א)(א) לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 (להלן: חוק רישוי עסקים), הורה קצין משטרה על סגירת המכולת למשך 15 ימים, החל מיום 23.6.2014 (להלן: צו הסגירה).

3. המבקש פנה לבית משפט השלום בעכו בבקשה לבטל את צו הסגירה, וביום 30.6.2014, נעתר בית משפט השלום חלקית לבקשתו. בהחלטת בית משפט השלום צוין, כי הוגש בעבר נגד המבקש כתב אישום בגין מכירת משקאות משכרים לקטינים, ונפתחו נגדו שלושה תיקים נוספים בגין ביצוע מעשים דומים. עם זאת, ציין בית משפט השלום, כי צו הסגירה עלול להביא להתמוטטות המכולת, הפועלת מזה כ-40 שנים, הגם שמדובר בצו סגירה זמני בלבד. בנסיבות אלו, קבע בית משפט השלום, כי צו הסגירה יבוטל, בכפוף לתנאים הבאים: הפקדת 2,500 ש"ח במזומן; הפקדת התחייבות של המבקש בסך 10,000 ש"ח. נקבע, כי ערבויות אלו יחולטו, במידה שתוך שנה מיום מתן ההחלטה, יעבור המבקש עבירה שעניינה מכירת משקה משכר לקטין.

4. המשיבה ערערה על החלטתו של בית משפט השלום לבית המשפט המחוזי בחיפה, וביום 13.07.2014 קיבל בית המשפט המחוזי את ערעורה. בית המשפט המחוזי עמד על חומר הראיות בתיק החקירה, וקבע כי יש בו כדי לבסס תשתית ראייתית לכאורית נגד המבקש, המצדיקה את סגירת המכולת. בנוסף, הדגיש בית המשפט המחוזי, כי אין זו הפעם הראשונה שעולים חשדות למכירת משקאות משכרים לקטינים במכולת. מנגד, דחה בית המשפט המחוזי את טענותיו של המבקש בקשר להופעתו החיצונית המבוגרת של הקטין, לו נמכרו המשקאות המשכרים, וקבע כי דין טענות אלו להתברר במשפטו של המבקש, במידה שיוגש נגדו כתב אישום. לאור האמור, קיבל בית המשפט המחוזי את הערעור, אך הורה על קיצור תקופת סגירת המכולת ל-10 ימים בלבד, החל מיום 20.7.2014.

5. המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. טענתו העיקרית של המבקש היא כי הופעתו של הקטין, לו נמכרו המשקאות המשכרים, היא מטעה, ועל סמך מראהו לא ניתן לומר שהוא אינו בגיר. עוד ציין המבקש, בהקשר זה, כי בית המשפט המחוזי לא צפה בקלטת וידאו שצולמה באמצעות מצלמת האבטחה במכולת, ממנה עולה בבירור, כי מבנה גופו של הקטין, אשר רכש את המשקאות המשכרים, אינו מעורר חשד בקשר לגילו. המבקש הוסיף והדגיש, כי הוא מעולם לא הורשע במכירת משקאות משכרים לקטינים במכולת.

6. לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור, נחה דעתי כי דינה של הבקשה להידחות.

7. הלכה היא מלפנינו כי בקשות רשות ערעור תתקבלנה במשורה ואך במקרים מהם עולה שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף, וכן במקרים חריגים בהם קיימים שיקולי צדק כלפי המבקש או קיים חשש מפני עיוות דינו (רע"פ 4902/14 צבאן נ' מדינת ישראל (16.7.2014); רע"פ 4803/14 מזרחי נ' מדינת ישראל (15.7.2014); רע"פ 4224/14 ברונשטיין נ' מדינת ישראל (24.6.2014)). הבקשה שלפניי אינה מעלה כל שאלה משפטית או סוגיה ציבורית כאמור, וטענותיו של המבקש תחומות לגדרי עניינו הפרטני. בנוסף, לא מצאתי כי במקרה דנן קיימים שיקולי צדק כלפי המבקש או כי קיים חשש מפני עיוות דינו, המצדיקים היעדרות לבקשה. משכך, ומטעמים אלו

בלבד, דין הבקשה להידחות.

8. בבחינת למעלה מן הצורך, אתיחס בקצרה אף לגופן של טענות המבקש. סעיף 23(א)(1) לחוק רישוי עסקים, קובע כהאי לישנא:

(1א) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), קצין משטרה בדרגת רב-פקד ומעלה, שהוסמך לעניין זה בהתאם לנוהלי משטרת ישראל, רשאי לצוות בכתב על סגירה לאלתר של חצרים כאמור בסעיף קטן (א), לתקופה שיורה, ובלבד שלא תעלה על 15 ימים, אם מצא כי התקיימו שניים אלה:

(1) קיים חשד סביר כי בחצרים נעברה עבירה לפי סעיף 14 בשל הפרת חובה לפי סעיף 2(א1), או שנעברה עבירה לפי סעיף 193א לחוק העונשין (בסעיף זה – עבירה);

(2) למחזיק החצרים או לבעל העסק, אם הוא ידוע וניתן לאתרו בשקידה סבירה, ניתנה התראה בכתב במהלך השנתיים שקדמו למועד ביצוע העבירה; התראה כאמור תימסר לאחר שהתעורר חשד סביר כי בחצרים נעברה עבירה, ובה יידרש מחזיק החצרים או בעל העסק לנקוט צעדים למניעת הישנות העבירה, וכן תובא לידיעתו אפשרות סגירת החצרים לפי הוראות סעיף זה במקרה של הישנות העבירה. (ההדגשות לא במקור – א.ש.)

להשלמת התמונה אוסיף, כי החצרים הנזכרים בסעיף החוק, הינם "חצרים שבהם עוסקים במכירת משקאות משכרים", ואילו סעיף 193א לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), עוסק בעבירה שעניינה מכירת משקאות משכרים לקטין.

9. מהוראות החוק הנזכרות, עולה, כי קצין משטרה יכול להורות על סגירה זמנית, שלא תעלה על 15 ימים, של עסק בו נמכרים משקאות משכרים, במידה שנמצא כי: א. קיים חשד סביר כי במקום נמכרו משקאות משכרים לקטינים ב. במהלך השנתיים שקדמו למועד העבירה ניתנה התראה לבעל העסק, במסגרתה הוא הוזהר בדבר האפשרות שיוצא נגד העסק צו סגירה זמני.

ובחזרה לענייננו. בפסק דינו של בית המשפט המחוזי נקבע, כי חומר הראיות מבסס תשתית ראייתית לכאורית, לפיה במכולת האמורה נמכרו משקאות משכרים לקטינים; וכי במהלך השנתיים שקדמו למועד ביצוע המכירה, התנהלו נגד המבקש שני הליכים שונים בגין מכירת משקאות משכרים לקטינים, במכולת שבבעלותו. במסגרתם של הליכים אלה, הוגש נגד המבקש כתב אישום ואף הוצא צו סגירה זמנית למכולת (אשר בוטל על-ידי בית משפט שלום בעקבות בקשה של המבקש). לפיכך, מתקיימים כל התנאים המנויים בסעיף 23(א)(1) לחוק רישוי עסקים, לצורך מתן צו סגירה זמני למכולת, ולא מצאתי כי המבקש הצביע על פגם כלשהו המצדיק את בטלותו של הצו.

10. אשר לטענות המבקש בקשר לחזותו הבגירה של הקטין, מקובלת עלי קביעתו של בית המשפט המחוזי, לפיה מקומן של טענות אלו להתברר בהליך הפלילי, במידה שיוגש נגד המבקש כתב אישום.

ואולם לא למותר הוא להפנות, בהקשר זה, לסעיף 193א(ג) לחוק העונשין, הקובע כי חזקה שבעל עסק, אשר מכר משקה משכר לקטין, היה מודע למעשיו, "אלא אם כן הוכיח, ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט אזרחי, שהקטין הציג לו תעודה...לפיה הוא אינו קטין". בענייננו, המבקש לא חלק על כך שהקטין לא הציג תעודה כאמור, ומשכך ממילא אין בטענות המבקש בכדי לסייע לו בגדרי ההליך הנוכחי.

11. לאור האמור, דין בקשת רשות הערעור להידחות.

משהגעתי למסקנה זו, התייתר הדיון בבקשת עיכוב הביצוע שהגיש המבקש. צו הסגירה יבוצע כאמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ב בתמוז התשע"ד (20.7.2014).

שׁוֹפֵט
